

Nr 285.

Av herr **Svensson** i Ljungskile, *angående viss ändring av gällande bestämmelser om avlöning åt lärare vid folkhögskola samt statsbidrag till sådan skola.*

Genom Kungl. Maj:ts kungörelse av den 5 september 1942 ha nya bestämmelser utfärdats angående avlöning åt lärare vid folkhögskola samt statsbidrag till sådan skola. Enligt den förordning, som gällde före denna kungörelse, erhöll e. o. lärare samma lön oavsett om han tjänstgjorde vid en 21-veckors huvudkurs eller en 24-veckors huvudkurs. I ovan angivna kungörelse har bestämts, att e. o. lärare skall åtnjuta en lön av 2 940 kr. vid en 21-veckorskurs samt 3 360 kr. vid en kurs, som har en varaktighet av minst 24 veckor. Det var förr praxis, att 24-veckors huvudkurser anordnades endast vid sådana folkhögskolor, som icke hade sommarkurser. Dessa folkhögskolor erhöles till sina kurser ett extra anslag med 10 procent av eljest utgående statsbidrag. Denna procentsats har i kungörelsen av den 5 september 1942 ökat till 15 procent.

Vissa folkhögskolor ha 24-veckors huvudkurs, trots det att de ha sommarkurs. Dessa bli då enligt den nya förordningen skyldiga att utbetala den högre lönen till e. o. lärare, ehuru de icke erhålla den procentuella förhöjningen. Om huvudkursen, såsom förekommer i några fall, pågår längre än 24 veckor, måste skolorna till icke ordinarie lärare utbetala en lön av kr. 6: 50 per undervisningstimme för undervisning utöver de 24 veckorna. Så är också fallet med sommarkurserna, om de pågå längre tid än stadgan föreskriver som minsta undervisningstid. Detta ökar betydligt skolornas kostnader för lärarnas löner.

Grundprincipen i det nya lönereglementet skulle av allt att döma vara, att skolornas utgifter för lärarlöner skulle täckas genom statsbidrag. Med den bestämmelse, som nu är gällande, skall 15 procents förhöjning utgå endast till sådana folkhögskolor, som icke ha sommarkurs och där enligt stadgade villkor undervisningen skall pågå minst 3 veckor utöver eljest föreskriven minsta undervisningstid, samt till sådana folkhögskolor, vilka ha sommarkurser, där undervisning i hushållsgöromål ingår. Undertecknad finner det riktigt, att, sedan Kungl. Maj:t bestämt särskilda löner till e. o. lärare och timlärare för den förlängda undervisningstiden, den procentuella förhöjningen bör utgå till samtliga de folkhögskolor, som ha en undervisningstid av minst 24 veckor för huvudkurs och 16 veckor för sommarkurs.

Det torde icke vara ett allmänt intresse, att de folkhögskolor, som finna det lämpligt att utöka lästiden för att nå bättre pedagogiskt resultat, på grund av ekonomiska skäl tvingas att beskära kursernas längd.

Under återopande av vad jag ovan anfört får jag vördsamt hemställa, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t begära, att kungl. kungörelsen av den 5 september 1942 angående avlöning åt lärare vid folkhögskola samt statsbidrag till sådan skola, § 10, mom. 6, ändras så, att 15 procents förhöjning av eljest utgående statsbidrag skall tillkomma varje folkhögskola, vars kurser pågå minst 3 veckor utöver eljest föreskriven minsta undervisningstid.

Stockholm i januari 1944.

Wald. Svensson.